

نانو ذرات گادولینیوم پوشش دار شده با پلی اتیلن گلیکول

MRI یک روش تصویربرداری با توان جداسازی فضایی بالا است. مزیت دیگر MRI نسبت به روش های تصویربرداری دیگر مثل برش - نگاری گسیل پوزیترون کار با پرتوهای غیریونساز است. اما MRI دارای حساسیت پایینی است و بنابراین ضروری است که این کاستی با روش های نوین برطرف شود. استفاده از مواد کنتراست زایی مثل گادولینیوم و مشتقات آن تا حدودی این کاستی را جبران می کند.

گادولینیوم به عنوان ماده ی کنتراست زای مثبت مطرح است. مواد کنتراست زای مثبت موادی هستند که با حضور خود تصاویر را روشنتر نمایان می کنند. گادولینیوم عنصری خاکی کمیاب با عدد اتمی ۶۴ و از لانتانیدها است. این عنصر به صورت Gd^{3+} یک ماده ی پارامغناطیسی مطلوب است و گشتاور مغناطیسی بزرگی دارد، ولی بسیار سمی است. بنا بر این از این ماده به صورت شلات استفاده می شود. شلات ها موادی هستند که دارای میل ترکیبی بالایی با یون های فلزی هستند. از ویژگی های مهم این ماده برخلاف SPIO که برای اندام های ویژه مانند کبد، کاربرد دارد، برای تصویربرداری کل بدن نیز استفاده می شود.

اگر از نانو ذرات در ابعاد مولکولی استفاده شود، کارکرد آن افزایش می یابد. ویژگی هایی که سبب افزایش کارایی نانو ذرات می شود، عبارتند از: (۱) نسبت سطح به حجم بیشتر که بر این اساس تعداد اتم های بیشتر در سطح نسبت به حجم خود، (۲) اندازه کوچک آن ها که در اندازه ی ساختارهای زیستی مانند پروتئین ها است و بنابراین توانایی نفوذ به فضای بین سلولی و درون سلول ها. کاربرد نانو ذرات در MRI و در تصویربرداری مولکولی، تحت عنوان تصویربرداری مولکولی تشدید مغناطیسی می باشد. در این حالت با افزایش حساسیت تصویربرداری در ابعاد سلولی امکان پذیر می شود و آشکارسازی و پیشگیری زودتر ممکن می گردد و فرآیند "آشکارسازی و پیشگیری"، جایگزین "دیدن و درمان" می شود.

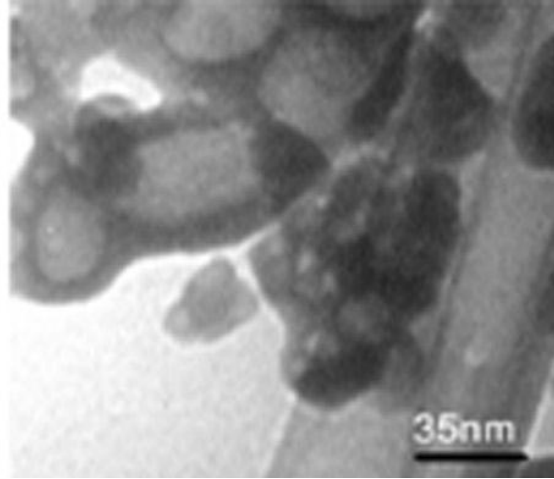
نانو ذرات مورد استفاده در MRI باید زیست سازگار، آب دوست، غیرسمی و دارای آسودگی بالایی باشند. اگر ماده زیست سازگار و آب دوست باشد، می تواند ماندگاری بالایی در سامانه ی گردش خون داشته باشد و بنابراین زمان طولانی تری برای تصویربرداری ایجاد کند.

زیست سازگاری، آب دوستی و جلوگیری از تجمع نانو ذرات با انجام پروسه پوشش دهی با مواد مختلف ممکن می شود. براساس بررسی های انجام شده استفاده از پلیمرها می تواند این کاستی را رفع کند. بنابراین معرفی و بررسی پوشش دهی های گوناگون ضروری می باشد.

علاوه بر زیست سازگاری و آب دوستی، سمیت سلولی نیز یک عامل حیاتی است که باید در استفاده از نانو ذرات کنتراست زا در نظر گرفته شود، چون این مواد در اندام ها ذخیره می شوند، لازم است که اثرات جانبی حاد این مواد با آزمایشات سمیت سلولی قبل از تزریق بررسی شود.

استفاده از پلیمر پلی اتیلن گلیکول به عنوان عامل زیست سازگار می تواند در کنار نانو ذره ی گادولینیوم ویژگی منحصر فردی به ماده از دیدگاه تصویربرداری بدهد.

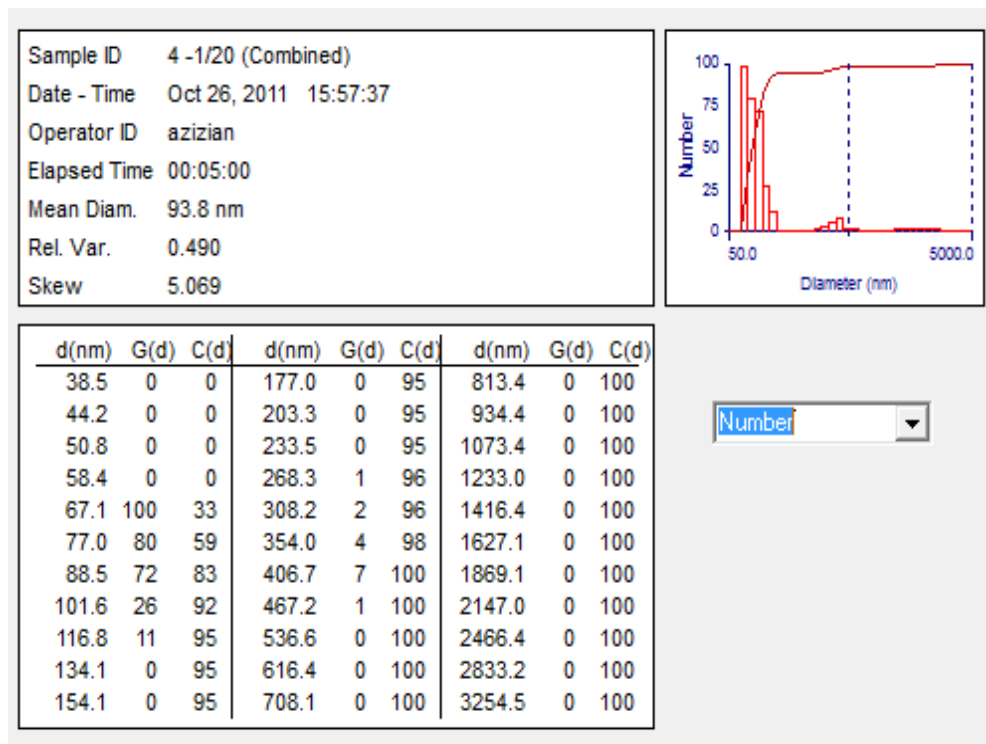
تعیین سایز و مورفولوژی ساختار نانو ذرات بوسیله
Transmission Electronic Microscope(TEM)

(شکل ۱) تصویر TEM

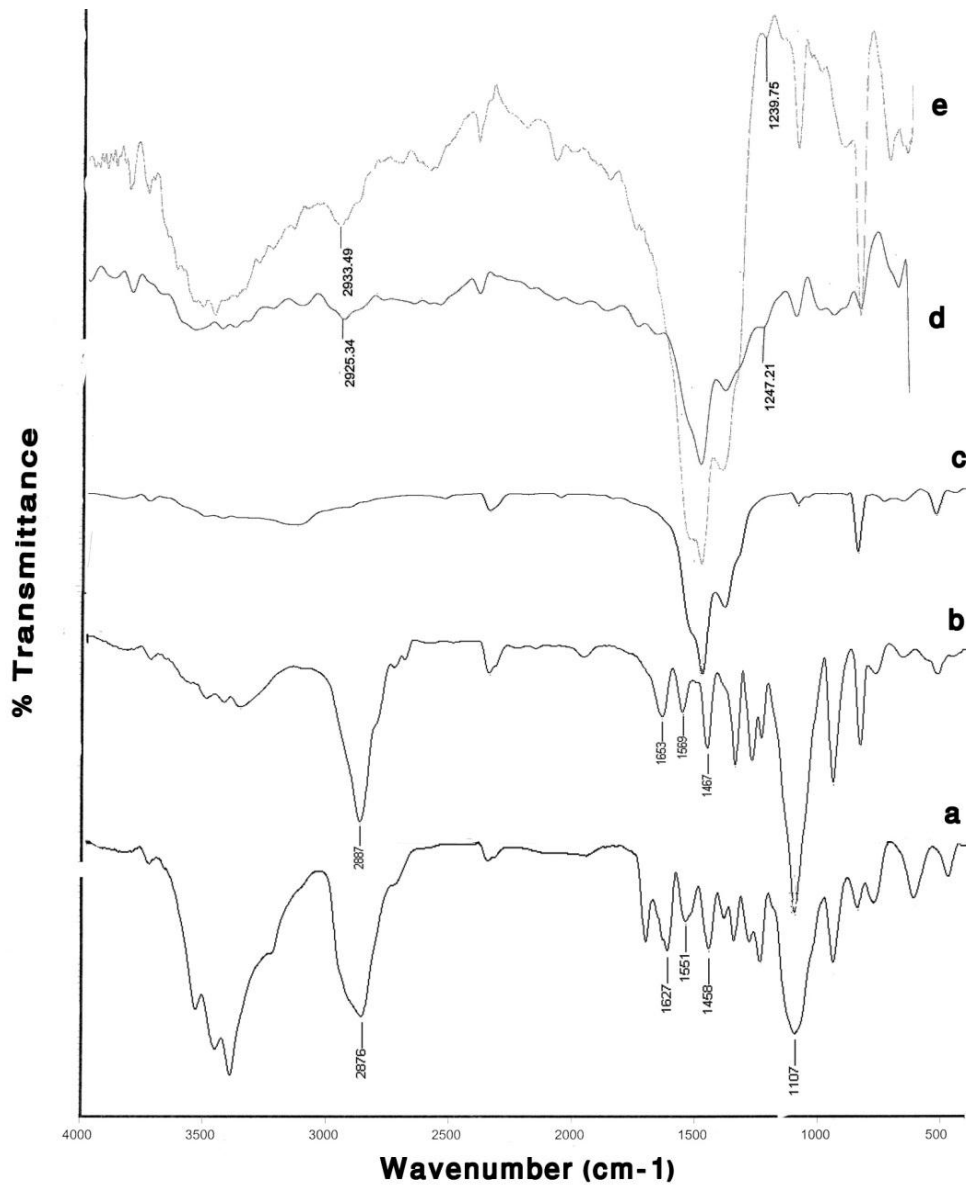
نتیجه دینامیک تفرق نور (DLS)

توزیع اندازه نانوذره اکسید گادولینیوم توسط دستگاه تحلیل گر اندازه ذرات در مرکز تحقیقات بیوفیزیک-بیوشیمی دانشگاه تهران (DLS, Brookhaven Instruments-USA) انجام شد.

(شکل ۲)

بیناب فروسرخ تبدیل فوریه فروسرخ (FTIR)

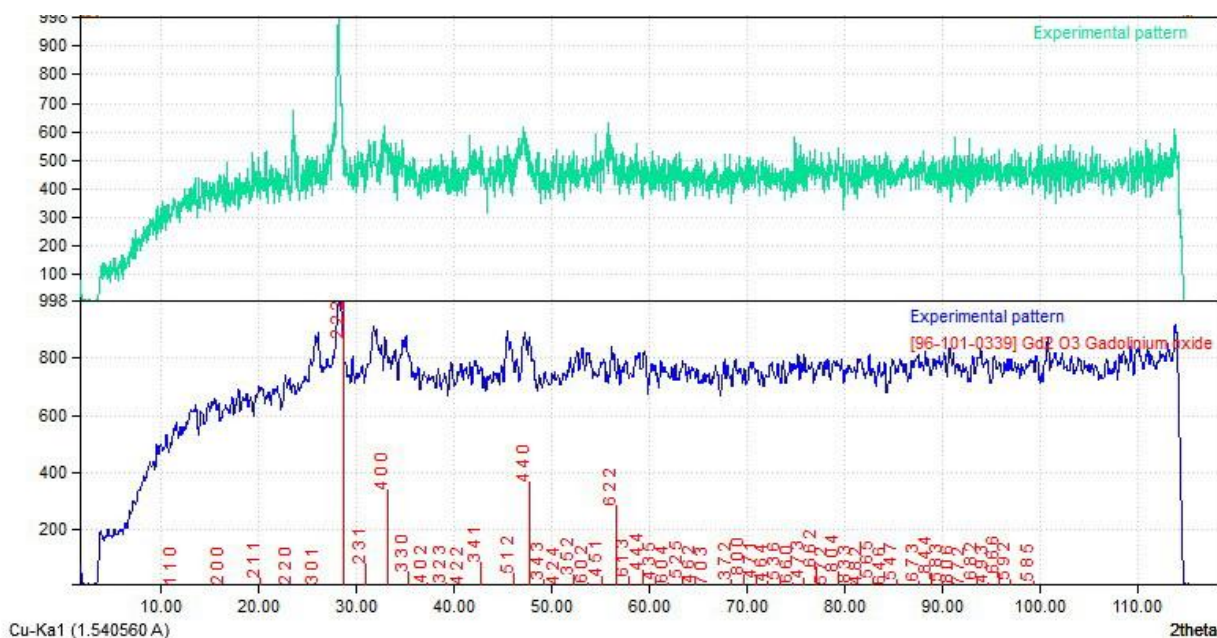

(شکل ۳) بیناب فروسرخ و شکل پیوند برای نانوذرات به ترتیب (a) پودر mPEG-silane 550 MW، (b) پودر mPEG-silane 2000 MW (c) پودر SPGO تجاری، (d) mPEG-silane 550 MW پوشش دهی شده با SPGO و (e) mPEG-silane 2000 MW پوشش دهی شده با SPGO

بیناب‌های FTIR برای mPEG-silane550 با SPGO-mPEG-silane550 در شکل مقایسه شده‌اند. بیناب FTIR mPEG-silane550 (شکل a-3) قله‌هایی در 1284 cm^{-1} مربوط به Si-C ارتعاش کششی را نمایش می‌دهد. باندها در 1458 و 2876 cm^{-1} با کششی متقارن و خمشی CH_2 مطابقت دارند. باندهای در 1107 ، 1627 ، 3100 - 3500 cm^{-1} مربوط به C=O ارتعاش کششی، C-O اتری و N-H ارتعاش کششی هستند. باند 1551 cm^{-1} مربوط به -NH ارتعاش خمشی در پیوند آمید بین سیلان و PEG است. تغییرات قله‌های mPEG-silane550 در $1247/21$ و 2925 cm^{-1} شواهدی قوی هستند که وجود آب در سیستم احتمالاً باعث تشکیل هیدروژن باند با اکسیژن‌های Gd_2O_3 میشود و مولکول mPEG-silane با سمت سیلان با OH سطح Gd_2O_3 واکنش میدهد. این پیوند به صورت کوالانسی است. وو و همکاران نیز چنین نتیجه‌ای داشته‌اند. باندهای 850 cm^{-1} و 1500 بین mPEG-silane550 و SPGO-PEG-silane550 پس از پوشش SPGO با mPEG-silane550، مشترک هستند. بیناب SPGO-mPEG silane2000، بسیار مشابه با SPGO-mPEG silane550 است و تفاوت بسیار کم بین آن‌ها، به احتمال زیاد، در ارتباط با اندازه و یا وزن مولکولی می‌باشد.

تعیین ترکیب شیمیایی نانوذرات توسط XRD

برای تایید ساختار نانوذره آزمایش XRD برای آن انجام شد. در شکل زیر تطابق مناسب قله‌ها مشاهده گردید.

آنالیز XRD